

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De eius professione, & reliqua vita. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

VITA THOMAE A KEMPIS.

6. Sed forsan sciscitaberis, quam potissimum commendem religiosorum formulam, sunt enim plurimæ, & omnes bonæ. Sed ijs, qui à nobis sunt instituti, ea videtur optima, quam optimus Pater noster Gerardus Magnus, in ea sepe conuersatus, nobis moriens reliquit commendatissimam, Canonicorum videlicet, sub canone diui patris Augustini viuentium: quorum, vt nosti, duo nuper creximus collegia. Ad hæc optimus adolescens Thomas vix raris vocibus hiscere tandem potuit: Quod multis votis plurculos iam dies optauit pater, etiam sperandi ansam præbes. Quandoquidem enim in Windeshem germanum habeo, vti nam faxit charitas tua, vt in monte D. Agnetis, locum inter condiscipulos charissimos inueniam. Tentabo, inquit: & postmodum dedit illi ad cœnobij primarium literas.

CAPVT XII.

*De ingressu Thomæ in domum religiosam, & de reliqua
vita eius in eadem.*

1. **Q**Uæceptis itaque literis, optimus adolescens ad dictum cœnobium aduolauit, more apostolico ad primam vocationem Dominum sequutus, ne fortè illud audiret: Vocauit, & renuisti. Aut illud: Vocabis tu me in orationibus, sed non exaudiam te, quia renuisti vocem meam audire. Quasi sibi dictum putaret à Poeta: *Tolle moras, nocuit semper differre paratis.* Aut à Propheta: *Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra.* Quod quia Iudæi fecerunt, & Christum non receperunt, nouit quam pessimè cum eis actum.

Lucanus
lib. 2.

2. Primarius autem lectis literis, ingenti gaudio est intus quidem affectus, quia & puerum nouit, & sciuit neminem à Florentio commendari temere; vultu tamen seueriore, ad bonum pueri ad pedes prostrati, Periculum, inquit, faciam in literis, moribus, valetudine tua, an onera nostra nobiscum perferre valeas: dataque manu, ad reliquos nouitios produxit. At quamuis in omnibus morigerum, & ad religionem aptissimum comperit: illius tamen professionem sexennium totum distulit, siue quòd tunc cauebant quemquam adhuc rerum imperitum ad ignotarum rerum vota astringere: siue quòd è re adolescentis existimabat, ipsum prius per omnia probare.

3. Admissus ergo ad tantum ordinem, agnouit quartum illud (quod supra tetigimus) Dei in se beneficium, de quo in Soliloquio sine, tractans illud apostolicum: Vide vocationem vestram, &c. sic meminit: *In me hæc considero, qui contemptibilis & inutilis huic*

VITA THOMAE A KEMPIS.

huic mundo, tua sancta vocatione creptus sum de ipsius naufragio; & ad seruiendum tibi etiam tuo merui sociari collegio. At ne retrorsum iterum abirem, voto me sponte astrinxi. Quod utique non meis meritis, sed tuæ deputo prouidentix, de quo te magnificè laudo, &c.

4. In sodalitiâ igitur sanctissimam admissus, omnes repleuit religionis numeros; sic comis, sic affabilis omnibus, ut omnium suffragio suppræfacturæ seu supprioratui, licet renitens, præficeretur. Verum, quia propensum ad eleemosynas viderunt, procuratorem rerum communium constituerunt, quam prouinciam diligenter quidem obiuit. Sed quia à meditationibus sanctis, & à componendis optimis libris, quos in manibus habemus, auocabatur, supprioratui restitutus est. Sæpe autem dum colloquendi & familiarius cum sodalibus conuersandi comœtium habebat, persensit inus se alloquentem Dominum; atque honestissimè petita discedendi venia, Abeundum (inquit) mihi fatres est; nam est, qui cum in cella colloquendum est. Quam rem illi ex sanctitatis eius opinione agnoscentes, faciles annuerunt. Quin etiam signa quædam, quæ tacito nomine ad incerti preces facta recitat, ipsius precibus ostensa creduntur: ut illud de fugatione dæmonis, per inuocationem sanctissimorum nominum IESU & MARIAE: de libri perditum in cella receptione, atque alia plura.

5. Vixit autem in sanctissima religione, à prima admissione usque ad diem transitus, annos vnum & septuaginta: atque ita (ut colligere licet) grandi ætate præditus. Nam dicit se in adolescentia Dauentriam venisse, & septennium sub Florentio stetisse. Quocirca si duodecim annorum Dauentriam est appulsus, nouemdecim est in cœnobium admissus, & vigesimo quinto professus. Atque ita nonagenarius ad superos migravit anno salutis millesimo quadringentesimo septuagesimo primo. Quem calculum Spanhemensis non recipit, qui anno millesimo quadringentesimo & decimo floruisse dicit. Migravit itaque plenus dierum & sanctitatis: cuius sanctissimæ vitæ & optimæ doctrinæ, misericordiarum Pater nos ita faciat imitatores, ut simus & præmiorum confortes, Amen.